GENERALINIO ADVOKATO
JEAN RICHARD DE LA TOUR IŠVADA,
pateikta 2021 m. liepos 15 d.[1]

Byla C-408/20 P

Danilo Poggiolini
prieš

Europos Parlamentą

„Apeliacinis skundas – Unikalus Europos Parlamento nario statusas – Italijos rinkimų apygardose išrinkti Europos Parlamento nariai – Europos Parlamento pakeistos teisės į pensiją – Ieškinio nepriimtinumu grindžiamas prieštaravimas – Terminas dėl nuotolių – Taikomoji programa „e-Curia“ – Aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį – Sąvoka – Privalomos teisinės pasekmės – Pareiškimas dėl ieškinio patikslinimo – Priimtinumas“

I. Įvadas

1. Apeliaciniu skundu D. Poggiolini prašo panaikinti 2020 m. liepos 3 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo nutartį *Falqui ir Poggiolini / Parlamentas*[2], kuria šis teismas atmetė kaip akivaizdžiai nepriimtiną jo ieškinį dėl 2019 m. balandžio 11 d. Europos Parlamento Generalinio finansų direktorato (GD) Parlamento narių užmokesčio ir socialinių teisių skyriaus vadovo rašto dėl jam mokamos pensijos dydžio pakeitimo[3] 2019 m. sausio 1 d. įsigaliojus *Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati* (Deputatų rūmų prezidiumo tarnyba, Italija) Sprendimui Nr. 14/2018[4] panaikinimo.

2. Dėl šio dokumento, išsiųsto tam tikriems buvusiems Europos Parlamento nariams ar jų įpėdiniams, buvo pareikšta daugybė ieškinių, kuriuos Bendrasis Teismas pripažino akivaizdžiai nepriimtinais. Dėl tą pačią dieną priimtų ir identiškai suformuluotų nutarčių Teisingumo Teismui pateikti apeliaciniai skundai[5].

1 Originalo kalba: prancūzų.

2 T-347/19 ir T-348/19, nepaskelbta Rink., EU:T:2020:303, toliau – skundžiama nutartis.

3 Žr. šios išvados 16 punktą.

4 Toliau – Sprendimas Nr. 14/2018.

5 Be šio apeliacinio skundo, tuo pačiu metu nagrinėjamas apeliacinis skundas, pateiktas 20 buvusių Europos Parlamento narių ar jų įpėdinių (byla *Tognoli ir kt. / Parlamentas* (C-431/20 P). Kiti apeliaciniai skundai nagrinėjami byloje *Coppo Gavazzi ir kt. / Parlamentas* (C-725/20 P) ir byloje *Santini ir kt. / Parlamentas* (C-198/21 P) dėl identiškų 2019 m. balandžio 11 d. ar 2019 m. gegužės 8 d. dokumentų. Tie skundai atitinkamai pateikti dėl 2020 m. spalio 15 d. Sprendimo *Coppo Gavazzi ir kt. / Parlamentas* (T-389/19–T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19–T-414/19, T-416/19–T-418/19, T-420/19–T-422/19, T-425/19–T-427/19, T-429/19–T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19–T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19, T-450/19–T-454/19, T-463/19 ir T-465/19, EU:T:2020:494), taip pat dėl 2021 m. vasario 10 d. Sprendimo *Santini ir kt. / Parlamentas* (T-345/19, T-346/19, T-364/19–T-366/19, T-372/19–T-375/19 ir T-385/19, nepaskelbtas Rink., EU:T:2021:78). Šiuo metu tose bylose vyksta rašytinė proceso dalis.

3. Taigi Teisingumo Teismas turi priimti sprendimą dėl sąlygų, kuriomis gali būti reiškiami ieškiniai dėl Parlamento sprendimų Europos Parlamento narių pensijos peržiūros klausimu, priimamų per administracinę procedūrą, kuriai netaikomas specialus reglamentavimas.

4. Šiame apeliaciniame skunde ir apeliaciniame skunde byloje C-431/20 P, kuriuos Teisingumo Teismas nusprendė nagrinėti kartu, iš esmės bus svarstoma sąvoka „aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį“, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį[6].

II. Teisinis pagrindas

A. Bendrojo Teismo procedūros reglamentas

5. Bendrojo Teismo procedūros reglamento[7] 56a straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Išskyrus 57 straipsnio 2 dalyje, 72 straipsnio 4 dalyje, 80 straipsnio 1 dalyje, 105 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 147 straipsnio 6 dalyje, 148 straipsnio 9 dalyje ir 178 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytus atvejus, visi procesiniai dokumentai pateikiami ir įteikiami per *e-Curia*[8].“

6. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 60 straipsnyje nurodyta:

„Procesiniai terminai pratęsiami fiksuotu dešimties dienų terminu dėl nuotolių.“

7. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 81 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Per du mėnesius nuo ieškinio įteikimo atsakovas pateikia atsiliepimą į ieškinį <…>“

8. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 86 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Kai aktas, kurį prašoma panaikinti, visiškai ar iš dalies pakeičiamas kitu aktu, kurio dalykas tas pats, prieš pasibaigiant žodinei proceso daliai arba prieš Bendrajam Teismui priimant sprendimą išnagrinėti bylą nerengiant žodinės proceso dalies ieškovas gali patikslinti ieškinį, kad atsižvelgtų į šią naują aplinkybę.“

9. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 130 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Jeigu atsakovas į Bendrąjį Teismą kreipiasi su prašymu priimti sprendimą dėl nepriimtinumo arba kompetencijos nebuvimo nepradėjus bylos nagrinėti iš esmės, savo prašymą jis pateikia atskiru dokumentu per 81 straipsnyje nustatytą terminą.“

6 Dėl šios sąvokos pateiktas šio apeliacinio skundo antrasis pagrindas, o byloje C-431/20 P – apeliacinio skundo pirmasis pagrindas. Šiose dviejose bylose bus pateikta identiška analizė.

7 Prieinamas šiuo interneto adresu: https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2018-11/version_consolidee_rp_propre.pdf.

8 Bendrojo Teismo procedūros reglamento 1 straipsnio 2 dalies k punkte nustatyta, kad „„e-Curia“ – Europos Sąjungos Teisingumo Teismo taikomoji programa, leidžianti pateikti ir įteikti procesinius dokumentus elektroniniu būdu“.

B. Sprendimas e-Curia

10. 2018 m. liepos 11 d. Bendrojo Teismo sprendimo dėl procesinių dokumentų pateikimo ir įteikimo per taikomąją programą *e-Curia*[9] 6 straipsnyje nustatyta:

„Procesiniai dokumentai, įskaitant sprendimus ir nutartis, įteikiami per *e-Curia* prieigos paskyros turėtojams su jais susijusiose bylose.

Pirmoje pastraipoje paminėti įteikiamų dokumentų adresatai elektroniniu paštu informuojami apie kiekvieną jiems per *e-Curia* įteikiamą dokumentą.

Procesinis dokumentas įteikiamas tuomet, kai adresatas (atstovas arba asistentas) paprašo prieigos prie šio dokumento. Nesant prašymo dėl prieigos, dokumentas laikomas įteiktu praėjus septynioms dienoms nuo tos dienos, kai buvo išsiųstas informacinis elektroninis laiškas.

<…>“

III. Ginčo aplinkybės

11. Ginčo aplinkybės išdėstytos skundžiamos nutarties 1–9 punktuose ir jas galima apibendrinti kaip nurodyta toliau.

12. Apeliantas – buvęs Europos Parlamento narys, išrinktas Italijoje. Dėl šio statuso jis gauna senatvės pensiją, skiriamą pagal Europos Parlamento narių išlaidų kompensavimo ir išmokų mokėjimo taisykles.

13. 2018 m. liepos 12 d. Deputatų rūmų prezidiumo tarnyba Sprendimu Nr. 14/2018 nusprendė perskaičiuoti pagal įmokų sistemą buvusių šių rūmų deputatų pensijų dydį, kiek tai susiję su eitomis kadencijomis iki 2011 m. gruodžio 31 d.[10] Remiantis šiuo pagrindu tam tikriems Italijos deputatams išmokėtų pensijų dydis buvo sumažintas nuo 2019 m. sausio 1 d.

14. Parlamentas apeliantą informavo, pateikdamas jo 2019 m. sausio mėn. pensijos lapelyje komentarą, kad taikant Sprendimą Nr. 14/2018 jo pensijos dydis gali būti peržiūrėtas ir dėl šios peržiūros gali būti susigrąžinamos nepagrįstai sumokėtos sumos.

15. Parlamento Finansų GD Parlamento narių užmokesčio ir socialinių teisių skyriaus vadovo raštu be datos, pridėtu prie jo 2019 m. vasario mėn. pensijos lapelio, apeliantas buvo įspėtas, kad:

– Parlamento teisės tarnyba patvirtino, kad Sprendimas Nr. 14/2018 automatiškai taikomas jo padėčiai,

– kai tik Parlamentas gaus reikiamą informaciją iš *Camera dei deputati* (Deputatų rūmai, Italija), jam praneš apie naują teisių į pensiją nustatymą ir pradės galimo išmokų skirtumo, susidarysiančio per ateinančius dvylika mėnesių, susigrąžinimo procedūrą, taip pat

[9] OL L 240, 2018, p. 72, toliau – Sprendimas *e-Curia*.

[10] Skundžiamos nutarties 3 punkte nurodyta, kad šiuo metu Sprendimo Nr. 14/2018 teisėtumo klausimas nagrinėjamas *Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati* (Deputatų rūmų jurisdikcijos taryba, Italija).

– galutinis jo pensijos dydis bus nustatytas oficialiu aktu, dėl kurio bus galima pateikti skundą pagal 2008 m. gegužės 19 d. ir birželio 9 d. Europos Parlamento biuro sprendimo dėl Europos Parlamento narių statuto įgyvendinimo taisyklių[11] 72 straipsnį arba ieškinį dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnį.

16. 2019 m. balandžio 11 d. dokumentu[12] šis skyriaus vadovas apeliantą informavo, kad, kaip jis pranešė 2019 m. vasario mėn. rašte:

– jo pensijos dydis bus koreguojamas pagal analogiškų pensijų, kurios Italijoje mokamos buvusiems nacionalinio parlamento nariams, sumažinimą, remiantis Sprendimu Nr. 14/2018, nuo 2019 m. balandžio mėn. (ir galios atgaline data nuo 2019 m. sausio 1 d.) pagal ginčijamo dokumento priede pateiktus naujų teisių į pensiją nustatymo projektus ir

– nustatytas 30 dienų terminas nuo šio dokumento gavimo dienos pateikti pastabas, o nepateikus tokių pastabų šio dokumento pasekmės bus laikomos galutinėmis ir, be kita ko, reikš tai, kad už 2019 m. sausio–kovo mėn. nepagrįstai gautos sumos turės būti grąžintos.

17. 2019 m. gegužės 22 d. atsiųstame elektroniniame laiške apeliantas pateikė savo pastabas kompetentingai Parlamento tarnybai. Tos pačios dienos elektroniniame laiške Parlamentas patvirtino, kad gavo šias pastabas, ir apeliantui nurodė, kad atsakymas bus pateiktas išnagrinėjus jo argumentus.

18. 2019 m. liepos 8 d. elektroniniame laiške, t. y. vėliau, nei pareikštas ieškinys pirmojoje instancijoje, Parlamento Finansų GD Parlamento narių užmokesčio ir socialinių teisių skyriaus vadovas apeliantui nurodė, kad jo pateiktose pastabose nėra duomenų, galinčių pagrįsti ginčijamame dokumente išreikštos Parlamento pozicijos peržiūrą, todėl teisė į pensiją ir planas dėl nepagrįstai sumokėtų sumų, perskaičiuotų ir pateiktų šio dokumento priede, susigrąžinimo tapo galutiniai šio sprendimo įteikimo dieną.

IV. Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiama nutartis

19. 2019 m. birželio 10 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo apelianto ieškinį dėl ginčijamo dokumento panaikinimo. 2019 m. rugpjūčio 29 d. atskiru dokumentu Parlamentas pateikė šio ieškinio nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą.

20. 2019 m. rugsėjo 6 d. apeliantas pateikė pareiškimą dėl ieškinio patikslinimo, o 2019 m. spalio 10 d. – pastabas dėl šio nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo.

21. 2019 m. spalio 9 d. Parlamentas pateikė pastabas dėl apelianto pareiškimo dėl patikslinimo.

22. Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 126 straipsnį priimta skundžiama nutartimi Bendrasis Teismas apelianto pareikštą ieškinį atmetė kaip akivaizdžiai nepriimtiną.

[11] OL C 159, 2009, p. 1.

[12] Toliau – ginčijamas dokumentas.

23. Visų pirma, kiek tai susiję su prašymu panaikinti ginčijamą dokumentą, Bendrasis Teismas pirmiausia nusprendė, kad nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą Parlamentas pateikė per nustatytą terminą, nes jis turi būti apskaičiuojamas atsižvelgiant į fiksuotą dešimties dienų terminą dėl nuotolių, taikomą nepaisant to, kad nagrinėjamas aktas pateiktas per *e-Curia* [13].

24. Paskui Bendrasis Teismas nusprendė, kad ginčijamas dokumentas nėra asmens nenaudai priimtas aktas [14]. Nurodęs, kad vien nuo 2019 m. balandžio mėn. taikomo naujo pensijų apskaičiavimo metodo nepakanka, siekiant įrodyti, kad Parlamentas priėmė galutinę poziciją dėl pensijų dydžio [15], remdamasis ginčijamo dokumento formuluote ir jame priminta apeliantui suteikta galimybe pateikti pastabas, kuria jis pasinaudojo [16], Bendrasis Teismas nusprendė, kad apeliantui pateiktas Parlamento atsakymas yra šios institucijos galutinis sprendimas, todėl negali būti nagrinėjamas kaip ginčijamą dokumentą tik patvirtinantis aktas [17].

25. Galiausiai, Bendrasis Teismas nusprendė, kad jo atliktas prašymo panaikinti ginčijamą dokumentą priimtinumo vertinimas nepažeidžia teisės į veiksmingą teisminę gynybą ar nesuteikia Parlamentui galimybės išvengti Bendrojo Teismo kontrolės [18].

26. Antra, Bendrasis Teismas nusprendė, kad apelianto pateiktas pareiškimas dėl patikslinimo akivaizdžiai nepriimtinas, nes šalis negali patikslinti reikalavimų ir pagrindų, jeigu pradinis ieškinys buvo nepriimtinas jo pateikimo dieną [19].

27. Trečia, Bendrasis Teismas atmetė kaip akivaizdžiai nepriimtiną apelianto prašymą priteisti iš Parlamento nepagrįstai atskaitytas sumas, nes pagal suformuotą jurisprudenciją jis neturi teisės duoti nurodymų Sąjungos institucijoms [20].

V. Šalių reikalavimai

28. Apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą nutartį,

– dėl tos priežasties panaikinti ginčijamą dokumentą ir 2019 m. liepos 8 d. dokumentą,

– nepatenkinus pirmesnių reikalavimų, grąžinti bylą Bendrajam Teismui ir

– priteisti iš Parlamento abiejose instancijose patirtas bylinėjimosi išlaidas.

29. Parlamentas Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

[13] Žr. skundžiamos nutarties 40–44 punktus.
[14] Žr. skundžiamos nutarties 53 punktą.
[15] Žr. skundžiamos nutarties 47 punkto paskutinį sakinį.
[16] Žr. skundžiamos nutarties 48 ir 49 punktus.
[17] Žr. skundžiamos nutarties 52 ir 56 punktus.
[18] Žr. skundžiamos nutarties 57 ir 58 punktus.
[19] Žr. skundžiamos nutarties 62 ir 63 punktus.
[20] Žr. skundžiamos nutarties 66 ir 67 punktus.

– priteisti iš apelianto apeliacinėje instancijoje patirtas bylinėjimosi išlaidas.

VI. Dėl apeliacinio skundo

30. Grįsdamas apeliacinį skundą apeliantas remiasi trimis pagrindais, atitinkamai pateiktais dėl Parlamento praleisto ieškinio nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo pateikimo termino, dėl galimybės pareikšti ieškinį dėl ginčijamo dokumento ir dėl pareiškime dėl patikslinimo suformuluoto prašymo panaikinti priimtinumo. Be to, jis pakartoja pagrindus, kuriais rėmėsi pirmojoje instancijoje.

A. Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su Parlamento praleistu nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo pateikimo terminu

1. Šalių argumentai

31. Apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė Procedūros reglamento 60 straipsnį, 81 straipsnio 1 dalį ir 130 straipsnio 1 dalį, taip pat Sprendimo *e-Curia* 6 straipsnį, nes nusprendė, kad 2019 m. rugpjūčio 29 d. atskiru dokumentu Parlamentas tinkamai pateikė nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą, nors terminas baigėsi 2019 m. rugpjūčio 25 d.

32. Jis tvirtina, kad šio reglamento 60 straipsnyje nustatytų procesinių terminų pratęsimas taikomas tik tais atvejais, jeigu būtina siųsti paštu, todėl jis netaikomas, kai procesiniai dokumentai pateikiami ir įteikiami per *e-Curia* sistemą, užtikrinančią galimybę nedelsiant elektroniniu būdu keistis informacija, kaip nurodyta Sprendimo *e-Curia* preambulėje.

33. Parlamentas mano, kad, pirma, pagrindas yra iš dalies nepriimtinas, nes apeliantas nepaaiškina, kodėl Bendrasis Teismas pažeidė Sprendimo *e-Curia* 6 straipsnį, ir, antra, likusi jo dalis nepagrįsta, nes jis grindžiamas akivaizdžiai klaidingu šio reglamento 60 straipsnio, taikomo visų aktų pateikimui per taikomąją programą *e-Curia*, kuri turi būti naudojama šiuo tikslu, kaip numatyta šio reglamento 56a straipsnio 1 dalyje, aiškinimu.

2. Vertinimas

34. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 56a straipsnyje nurodytos taikomosios programos *e-Curia* naudojimas tapo privalomas pateikiant ir įteikiant procesinius dokumentus vykstant procesui Bendrajame Teisme, atsižvelgiant į šios taikomosios programos teikiamos galimybės nedelsiant elektroniniu būdu keistis informacija naudą, kaip nurodyta Sprendimo *e-Curia* 3 konstatuojamojoje dalyje.

35. Vis dėlto šio reglamento 60 straipsnyje nustatyta taisyklė, pagal kurią procesiniai terminai pratęsiami fiksuotu dešimties dienų terminu dėl nuotolių, visai nenurodant procesinių dokumentų pateikimo tvarkos, nebuvo pakeista.

36. Toks terminas dėl nuotolių nustatytas ir to reglamento 51 straipsnyje. Apskaičiuodamas apeliacinio skundo pateikimo terminą Teisingumo Teismas taip pat į jį atsižvelgia, net jeigu pateikiama per taikomąją programą *e-Curia* [21].

37. Šiomis aplinkybėmis manau, kad apeliacinio skundo pirmasis pagrindas nepagrįstas.

B. Dėl antrojo pagrindo, susijusio su galimybe pareikšti ieškinį dėl ginčijamo dokumento

1. Šalių argumentai

38. Pateikdamas šį SESV 263 straipsniu, Europos Sąjungos pagrindinių teisų chartijos 47 straipsniu ir veiksmingos teisminės gynybos principu grindžiamą pagrindą apeliantas tvirtina, kad:

– ginčijamas dokumentas nėra paprastas parengiamasis dokumentas, nes jis sukėlė privalomų teisinių pasekmių, t. y. buvo nedelsiant sumažinta jo pensija, ir per paskirtą terminą nuo šio dokumento gavimo pateiktos pastabos negalėjo padaryti jokio poveikio,

– ieškinio pareiškimo dieną Parlamentas dar nebuvo atsakęs į jo pastabas, ir jis kreipėsi į Bendrąjį Teismą per SESV 263 nustatytą terminą, kad jo nepraleistų, taip pat

– teiginys, jog pastabų pateikimas siekiant ginčijamo dokumento peržiūros lemtų prarastą galimybę dėl jo pareikšti ieškinį, prieštarauja veiksmingai teisminei gynybai ir leidžia Parlamentui išvengti bet kokios teisminės kontrolės, jeigu jis neatsako į pastabas arba pateikia patvirtinamojo turinio atsakymą.

39. Parlamentas teigia, kad:

– pensijos dydžio peržiūra buvo laikino pobūdžio ir galėjo būti pakeista atsižvelgiant į apelianto pateiktas rašytines pastabas,

– dėl skundžiamos nutarties 48 ir 49 punktuose Bendrojo Teismo nurodytų priežasčių nebuvo jokių abejonių dėl laikinojo pobūdžio, kuris matyti ir iš apeliantui atsiųsto elektroninio laiško, kuriuo jis buvo informuotas, kad bus atsakyta į jo pastabas,

– išnagrinėjęs šias pastabas Parlamentas priėmė galutinį sprendimą ir

– dėl jo pareikštas ieškinys užtikrino pakankamą teisminę gynybą.

40. Dėl apelianto argumento dėl kylančios grėsmės, kad bus pakenkta Bendrojo Teismo vykdomos jo aktų kontrolės įgaliojimams, Parlamentas daro nuorodą į skundžiamos nutarties 58 punktą.

[21] Žr. 2020 m. birželio 11 d. Nutartį *GMPO / Komisija* (C-575/19 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2020:448, 31 punktas), 2021 m. gegužės 5 d. Nutartį *Comprojecto-Projectos e Construções ir kt. / ECB ir Banco de Portugal* (C-450/20 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2021:356, 11 ir 12 punktai).

2. Vertinimas

41. Šiuo antruoju pagrindu apeliantas iš esmės skundžia Bendrojo Teismo pateiktą vertinimą dėl teisinių pasekmių kriterijaus, suteikiančio galimybę pasinaudoti SESV 263 straipsnyje nurodyta teisių gynimo priemone atsižvelgiant į Teisingumo Teismo jurisprudenciją.

42. Reikia priminti, kad „aktai, dėl kurių galima pareikšti ieškinį“, kaip jie suprantami pagal šį straipsnį, yra bet kokios institucijų priimtos nuostatos, neatsižvelgiant į jų formą, kuriomis sukeliami privalomi teisiniai padariniai gali paveikti ieškovo fizinio ar juridinio asmens interesus, iš esmės pakeisdami jo teisinę padėtį [22].

43. Vis dėlto SESV 263 straipsnyje numatyta teisminė kontrolė netaikoma visiems aktams, nesukeliantiems privalomų teisinių pasekmių, kaip antai parengiamiesiems aktams ir išimtinai vykdymo aktams, paprastoms rekomendacijoms ir nuomonėms, taip pat iš principo vidaus instrukcijoms [23].

44. Siekiant nustatyti, ar ginčijamas aktas sukelia tokių pasekmių, reikia remtis šio akto esme bei jo rengėjo ketinimais [24] ir įvertinti šias pasekmes pagal objektyvius kriterijus, kaip antai minėto akto turinį, prireikus atsižvelgiant į jo priėmimo aplinkybes ir jį priėmusios institucijos įgaliojimus [25].

45. Taigi tarpinės priemonės, kuriomis siekiama parengti galutinį sprendimą, iš principo nėra aktai, galintys būti ieškinio dėl panaikinimo dalykas. Taip yra tuo atveju, jeigu jose pateikta laikina institucijos nuomonė [26].

46. Dėl tarpinio akto taip pat negalima pareikšti ieškinio, jei nustatyta, kad šiame akte esantys pažeidimai gali būti nurodyti grindžiant ieškinį dėl galutinio sprendimo, kurio parengiamasis aktas jis yra. Tokiomis aplinkybėmis ieškinys, pareikštas dėl sprendimo, kuriuo užbaigiama procedūra, užtikrins pakankamą teisminę apsaugą [27].

47. Be to, dėl ginčijamo sprendimo galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, tik jeigu tam tikrų jo motyvų pakeitimas, nors nepakeičia ankstesnio sprendimo rezoliucinės dalies turinio, pakeičia to, kas buvo nuspręsta jo rezoliucinėje dalyje, esmę ir paveikia ieškovų interesus, kaip tai suprantama pagal jurisprudenciją dėl SESV 263 straipsnio. Priešingu atveju tai yra patvirtinamasis aktas, dėl kurio negali būti pareikštas ieškinys, kaip tai suprantama pagal šį straipsnį.

[22] Žr. 2021 m. vasario 25 d. Sprendimą *VodafoneZiggo Group / Komisija* (C-689/19 P, EU:C:2021:142, 48 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija), taip pat 2021 m. balandžio 22 d. Sprendimą *thyssenkrupp Electrical Steel ir thyssenkrupp Electrical Steel Ugo / Komisija* (C-572/18 P, EU:C:2021:317, 46 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[23] Žr. 2021 m. balandžio 22 d. Sprendimą *thyssenkrupp Electrical Steel ir thyssenkrupp Electrical Steel Ugo / Komisija* (C-572/18 P, EU:C:2021:317, 47 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[24] Dėl tam tikrų formalių reikalavimų poveikio nebuvimo žr. 2008 m. liepos 17 d. Sprendimą *Athinaïki Techniki / Komisija* (C-521/06 P, EU:C:2008:422, 42–45 punktai).

[25] Žr. 2021 m. balandžio 22 d. Sprendimą *thyssenkrupp Electrical Steel ir thyssenkrupp Electrical Steel Ugo / Komisija* (C-572/18 P, EU:C:2021:317, 48 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[26] Žr. 2011 m. spalio 13 d. Sprendimą *Deutsche Post ir Vokietija / Komisija* (C-463/10 P ir C-475/10 P, EU:C:2011:656, 50 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[27] Žr. 2011 m. spalio 13 d. Sprendimą *Deutsche Post ir Vokietija / Komisija* (C-463/10 P ir C-475/10 P, EU:C:2011:656, 53 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija), taip pat 2021 m. balandžio 22 d. Sprendimą *thyssenkrupp Electrical Steel ir thyssenkrupp Electrical Steel Ugo / Komisija* (C-572/18 P, EU:C:2021:317, 50 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

48. Šiuo atveju vadovaudamasis šios išvados 42 ir 45 punktuose priminta jurisprudencija[28], Bendrasis Teismas nurodė aplinkybes, susijusias su ginčijamo dokumento turiniu, t. y. pavartotą žodį „projektas“ ir patikslinimą, kad teisių į pensiją peržiūra ir 2019 m. sausio–kovo mėn. nepagrįstai sumokėtų sumų sugrąžinimas taps galutiniai tik pasibaigus 30 dienų terminui, per kurį galima pateikti pastabas. Bendrasis Teismas nusprendė, jog dėl to, kad apeliantas pasinaudojo šia galimybe, naujų teisių į pensiją nustatymo projektas negalėjo tapti galutinis, todėl elektroninis laiškas, atsiųstas po to, kai apeliantas pateikė pastabas, yra galutinis Parlamento sprendimas.

49. Be to, Bendrasis Teismas nusprendė, kad šis elektroninis laiškas nėra vien patvirtinamasis aktas, nes ginčijamas dokumentas nebuvo galutinis, ir kad šiuo klausimu šiame dokumente nenurodytas Parlamento atsakymo pateikimo terminas neturi reikšmės.

50. Apeliacinio skundo antruoju pagrindu apeliantas neskundžia Bendrojo Teismo išvadų dėl ginčijamo dokumento turinio ir jo priėmimo konteksto. Apeliantas mano, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, vertindamas galimybę pareikšti ieškinį dėl šio dokumento, ir tvirtina, kad dėl šio dokumento poveikio nedelsiant buvo sumažinta jo pensija.

51. Iš skundžiamos nutarties 5, 6 ir 47 punktų matyti, jog Bendrasis Teismas konstatavo, kad ginčijamą dokumentą parengė Parlamentas, turintis įgaliojimus priimti sprendimus, ir kad Parlamentas įpareigotas peržiūrėti išmokėtų pensijų dydį, atsižvelgdamas būtent į Europos Parlamento narių pensijų dydžio nustatymo sistemą. Remiantis Bendrojo Teismo konstatuotomis aplinkybėmis esant šiam kontekstui šios institucijos Finansų GD praktika pasireiškė tuo, kad 2019 m. vasario mėn. apeliantas buvo informuotas apie būsimą jo pensijos dydžio peržiūrą dėl automatiškai taikomo Sprendimo Nr. 14/2018, paskui, po dviejų mėnesių, šiuo dokumentu jis buvo informuotas apie realų įgyvendinimą ir galimybę pateikti pastabas per 30 dienų nuo to dokumento gavimo.

52. Vadinasi, galima daryti išvadą, kad Parlamentas vienareikšmiškai patvirtino priemonę, sukeliančią privalomų teisinių pasekmių apelianto interesams.

53. Nuspręsdamas, kad ginčijamas dokumentas nėra sprendimas, Bendrasis Teismas nurodė galimybės pateikti pastabas gavus šį dokumentą buvimą ir konstatavo, kad ta galimybe pasinaudota ir kad apelianto pastabos buvo išnagrinėtos, o nuo 2019 m. sausio mėn. nepagrįstai sumokėtos sumos nebuvo susigrąžintos.

54. Taip nuspręsdamas Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tokius šių konstatuotų aplinkybių lemiamus elementus:

– kad nebuvo panaikintas privalomasis ginčijamo dokumento pobūdis, darantis poveikį apelianto interesams gavus pastabas, ir

– užtikrintumą, kad Parlamentas negali iš naujo svarstyti savo sprendimo iš esmės, nes jam privalomas Sprendimas Nr. 14/2018.

55. Vadinasi, šiomis ypatingomis aplinkybėmis, labai besiskiriančiomis nuo tų, dėl kurių priimta skundžiamos nutarties 46 punkte Bendrojo Teismo nurodyta jurisprudencija, ginčijamas dokumentas, priešingai, nei 2019 m. vasario mėn. atsiųstas dokumentas, negali būti laikomas

[28] Žr. skundžiamos nutarties 46 ir 47 punktus.

paprastu informaciniu raštu, apeliantui atsiųstu, siekiant sužinoti jo nuomonę ir kaip galima išsamiau ją pateikti Parlamentui prieš jam priimant sprendimą, arba, kitaip tariant, būtinu etapu prieš apribojant jo teises.

56. Šiomis aplinkybėmis ginčijamas dokumentas galėtų būti nagrinėjamas kaip preliminari ar parengiamoji nuomonė, tik jeigu Parlamentas būtų aiškiai nurodęs, kad jo sprendimas sumažinti pensijas, priimtas po Sprendimo Nr. 14/2018, sukels konkrečių pasekmių tik tuo atveju, jei suinteresuotasis asmuo nepateiks pastabų ar pasibaigs tam tikras tokių pastabų pateikimo terminas, o šiuo atveju taip nebuvo.

57. Šiuo atžvilgiu nereikšminga konstatuota aplinkybė, kad Parlamentas iki galo neįgyvendino pensijos dydžio sumažinimo, galiojančio nuo 2019 m. balandžio mėn., pasekmių, nes nesusigrąžino 2019 m. sausio–kovo mėn. nepagrįstai sumokėtų sumų. Iš tikrųjų ši aplinkybė nekeičia ginčijamo dokumento kvalifikavimo, susijusio su gautos ir gausimos pensijos dydžio automatine peržiūra, nes nepagrįstai sumokėtų sumų grąžinimo materialinės sąlygos taip pat susijusios su Sprendimu Nr. 14/2018.

58. Galimybę pareikšti ieškinį dėl ginčijamo dokumento patvirtina skundžiamos nutarties 52 punkte konstatuota aplinkybė, kad per šią pensijų peržiūros procedūrą nebuvo priimta jokio kito sprendimo pasibaigus 30 dienų terminui, per kurį pensijos gavėjas galėjo pateikti pastabas, arba dėl jų atmetimo. Kadangi nebuvo vykdoma peržiūros procedūra, kurios pabaigoje priimamas išsamiai motyvuotas sprendimas atsakant į pensijos gavėjo pastabas, akto, lėmusio jos dydžio pakeitimą, teisėtumas bus vertinamas pasibaigus šiam terminui ir atsižvelgiant į informaciją, Parlamento turėtą tuo momentu, kai jis informavo gavėją.

59. Taip pat tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos šioje byloje, Parlamentas negali pagrįstai teigti, kad apeliantas, gavęs ginčijamą dokumentą, paskui pateikęs pastabas, turėjo laukti, kol ši institucija jam patvirtins pensijos dydžio sumažinimą, kad šis atsakymas į jo pastabas galėtų būti laikomas galutiniu aktu ir dėl jo būtų galima pareikšti ieškinį. Iš tikrųjų tokio apelianto veikimo būdo sėkmingumas buvo menkai tikėtinas, kiek tai susiję su pensijos dydžio sumažinimu, priklausančiu nuo Sprendimo Nr. 14/2018, atsižvelgiant į Parlamento pakartotą informaciją, apeliantui keliančią grėsmę, kad jo atsakymas, nesant naujų aplinkybių, bus laikomas patvirtinamuoju aktu, dėl kurio negalima pareikšti ieškinio [29].

60. Pirmiau pateiktą analizę patvirtina jurisprudencija dėl asmens nenaudai priimto akto apibrėžties viešosios tarnybos bylose, kai ginčijamos piniginėms išmokoms sprendimo sukeliamos pasekmės. Taigi mėnesinis darbo užmokesčio lapelis gali rodyti, kad egzistuoja sprendimas [30]. Kai darbo užmokesčio lapelis pirmą kartą naudojamas įgyvendinant naują visuotinai taikomą teisės aktą, kuriuo nustatomos piniginės išmokos, tai būtinai reiškia, kad dėl jo adresato priimtas individualus administracinis sprendimas, kuris sukuria privalomų teisinių pasekmių, galinčių tiesiogiai ir nedelsiant daryti poveikį atitinkamo pareigūno interesams. Tačiau paskesni darbo užmokesčio lapeliai tik rodo šio pradinio individualaus administracinio sprendimo sukeliamas pasekmes laiko atžvilgiu ir gali būti laikomi patvirtinamaisiais individualiais administraciniais sprendimais [31].

[29] Žr. šios išvados 47 punktą.

[30] Žr. 1976 m. birželio 15 d. Sprendimą *Wack / Komisija* (1/76, EU:C:1976:91, 5 punktas).

[31] Žr. 2019 m. gruodžio 12 d. Sprendimą *Tàpias / Taryba* (T-527/16, EU:T:2019:856, 37 punktas) ir 2012 m. gruodžio 5 d. Sprendimą *Lebedef ir kt. / Komisija* (F-110/11, EU:F:2012:174, 36 ir 37 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

61. Be to, galima priminti suformuotą jurisprudenciją, kurioje nustatyta, kad, kai konkurse dalyvaujantis kandidatas prašo peržiūrėti atrankos komisijos priimtą sprendimą, būtent peržiūrėjus kandidato situaciją priimtas sprendimas yra jo nenaudai priimtas aktas, nes po peržiūros priimtas sprendimas pakeičia pradinį atrankos komisijos sprendimą [32].

62. Galiausiai, kadangi manau, jog galimybę pareikšti ieškinį dėl ginčijamo dokumento, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, iš esmės lemia tai, kad dėl informacijos teikimo apeliantui sekos ir bendro sprendimo įgyvendinimo sąlygų jo teisminė gynyba tapo neužtikrinta, mano nuomone, tikslinga atkreipti Teisingumo Teismo dėmesį į 2018 m. birželio 28 d. Sprendimo *Spliethoff's Bevrachtingskantoor / Komisija* taikymo sritį [33].

63. Dėl tam tikrų aspektų aplinkybės byloje, kurioje priimtas šis sprendimas, gali būti panašios į tas, kuriomis grindžiamas apeliacinio skundo antrasis pagrindas. Teisingumo Teismas nurodė, kad apeliantas gavo elektroninį laišką, kurį jis galėjo laikyti Europos Komisijos pranešimu apie jo pasiūlymo atmetimą [34], ir nežinojo, kad ji priėmė galutinį sprendimą po to, kai jis pareiškė ieškinį. Priešingai, nei Bendrasis Teismas, tam, kad pripažintų šį ieškinį nepriimtinu, nusprendęs, kad jis pareikštas dėl elektroninio laiško, kurio rengėja nėra Komisija, ir kad aktas, dėl kurio pareikštas ieškinys, yra tik laikino pobūdžio [35], Teisingumo Teismas iš Bendrojo Teismo konstatuotų aplinkybių padarė išvadą, kad pastarasis, atsižvelgdamas į konkrečias nagrinėjamo atvejo aplinkybes ir siekdamas apeliantei užtikrinti teisę į veiksmingą teisminę gynybą, turėjo pripažinti, kad Komisijai pareikštu ieškiniu [36] siekta, kad būtų panaikintas galutinis sprendimas.

64. Taigi tame sprendime Teisingumo Teismas nusprendė ne dėl skundžiamo akto laikino pobūdžio, o dėl to, kad apeliantė negalėjo nustatyti Komisijos įgyvendinimo sprendimo, kuris buvo vykdytos procedūros galutinis aktas, taip pat atsižvelgdamas į tai, kad skųstame elektroniniame laiške buvo informacijos apie galimus teisių gynimo būdus ir kad jais buvo pasinaudota nežinant apie įgyvendinimo sprendimą [37]. Šiuo atžvilgiu šis sprendimas vertas ypatingo dėmesio, nes jis rodo, kokių procesinių pasekmių turi kilti, kai nėra tikrumo dėl aktų pobūdžio ir taikymo srities, kiek tai susiję su jų teisinėmis pasekmėmis, kurias sukelia jų formuluotė ir kontekstas [38]. Todėl subsidiariai Teisingumo Teismui siūlau taikyti analogišką motyvavimą.

65. Iš visų šių argumentų darau išvadą, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes atmetė kaip akivaizdžiai nepriimtiną apelianto ieškinį dėl ginčijamo dokumento panaikinimo dėl to, kad jis nėra aktas, dėl kurio galima pareikšti tokį ieškinį pagal SESV 263 straipsnį.

[32] Žr. 2018 m. rugsėjo 5 d. Sprendimą *Villeneuve / Komisija* (T-671/16, EU:T:2018:519, 24 punktas).

[33] C-635/16 P, EU:C:2018:510; toliau – Sprendimas *Spliethoff's Bevrachtingskantoor/ Komisija*.

[34] Sprendimo *Spliethoff's Bevrachtingskantoor / Komisija* (C-635/16 P, EU:C:2018:510) 66 punkte Teisingumo Teismas nurodė, kad „iš 2015 m. liepos 17 d. elektroninio laiško teksto, pateikto šio sprendimo 21 punkte, matyti, jog [Inovacijų ir tinklų programų vykdomoji įstaiga (INEA)] aiškiai *informavo bendrovę Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV] apie tai, kad jos „pasiūlymas neperėjo <…> atrankos procedūros*“. INEA pažymėjo, kad Komisijos sprendimo dėl projektų atrankos ir dotacijų skyrimo priėmimo *procedūra tebevyko*. Tačiau ji pridūrė, kad *„tuo menkai tikėtinu atveju, jeigu priimant šį sprendimą Jūsų pasiūlymo situacija pasikeistų, Jus informuosime atskirai elektroniniu laišku*“. Vėliau [ši bendrovė] nei iš INEA, nei iš Komisijos negavo jokio kito elektroninio laiško šiuo klausimu“. Pasviruoju šriftu išskirta mano.

[35] Žr. 2018 m. birželio 28 d. Sprendimą *Spliethoff's Bevrachtingskantoor / Komisija* (C-635/16 P, EU:C:2018:510, 31, 34 ir 65 punktai).

[36] Žr. 2018 m. birželio 28 d. Sprendimą *Spliethoff's Bevrachtingskantoor / Komisija* (C-635/16 P, EU:C:2018:510, 71 punktas).

[37] Žr. 2018 m. birželio 28 d. Sprendimą *Spliethoff's Bevrachtingskantoor / Komisija* (C-635/16 P, EU:C:2018:510, 66–70 punktai).

[38] Šiuo klausimu žr. generalinės advokatės J. Kokott išvadą byloje *Spliethoff's Bevrachtingskantoor / Komisija* (C-635/16 P, EU:C:2018:28, 6 ir 7 punktai). Generalinė advokatė nurodė, kad apeliantė Bendrajame Teisme pareiškė dar vieną ieškinį dėl Komisijos įgyvendinimo sprendimo panaikinimo, o Komisija rėmėsi tuo, kad jis pareikštas pavėluotai.

66. Taigi Teisingumo Teismui siūlau nuspręsti, kad apeliacinio skundo antrasis pagrindas pagrįstas, todėl panaikinti skundžiamą nutartį, ir tam nereikia nagrinėti apeliacinio skundo trečiojo pagrindo, pateikto subsidiariai.

67. Vis dėlto, jeigu Teisingumo Teismas nuspręstų atmesti šį antrąjį pagrindą, papildomai išanalizuosiu ir likusį pagrindą.

C. Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su pareiškime dėl patikslinimo suformuluoto prašymo panaikinti 2019 m. liepos 8 d. dokumentą priimtinumu ir būtinumu šį pareiškimą pripažinti ieškiniu

1. Šalių argumentai

68. Subsidiariai apeliantas nepritaria skundžiamos nutarties 62 ir 63 punktams, nes joje pareiškime dėl patikslinimo suformuluotas prašymas panaikinti ginčijamą dokumentą pripažintas nepriimtinu. Jis teigia, jog atsižvelgiant į tai, kad šis ieškinys atitinka Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir pateiktas per nustatytus kreipimosi į teismą terminus, Bendrasis Teismas, remdamasis teisės aktų išsaugojimo principu, šį pareiškimą turėjo pripažinti ieškiniu ir jį kvalifikuoti kaip ieškinį pagal šio reglamento 86 straipsnį.

69. Apeliantas patikslina, kad jo nurodytas principas nustatytas Italijos teisėje, jį taiko Italijos nacionaliniai teismai ir jis manė galįs juo remtis, pateikdamas pareiškimą dėl patikslinimo. Kadangi ieškinys nenagrinėtas iš esmės, nebuvo galimybės apginti savo teisinės pozicijos, todėl tai yra jo teisės į gynybą pažeidimas.

70. Parlamentas mano, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos dėl to, kad nusprendė, jog pareiškimo dėl patikslinimo nepriimtinumą lėmė prašymo panaikinti ginčijamą dokumentą nepriimtinumas. Parlamentas subsidiariai tvirtina, kad ieškinys galėjo būti pareikštas tik dėl sprendimo, priimto išnagrinėjus apelianto pastabas. Be to, jis teigia, kad nė viena Bendrojo Teismo procedūros reglamento nuostata ar nė vienas Sąjungos bendrasis teisės principas Bendrojo Teismo neįpareigoja pareiškimą dėl patikslinimo pripažinti ieškiniu ir kad negalima pagrįstai remtis Italijos teise ir Italijos jurisprudencija. Taip pat jis teigia, jog negalima Bendrojo Teismo kaltinti, kad jis pažeidė veiksmingos teisminės gynybos principą, nes apeliantas galėjo pareikšti ieškinį dėl panaikinimo dėl sprendimo atmesti pastabas, pateiktas dėl ginčijamo dokumento.

2. Vertinimas

71. Kadangi pateikdamas apeliacinio skundo trečiąjį pagrindą apeliantas skundžia Bendrojo Teismo sprendimą dėl to, kad jis turėjo perkvalifikuoti jo prašymą, kaip tai būtų galėjęs nuspręsti Italijos teismas, siūlau Teisingumo Teismui nuspręsti, kad šis pagrindas akivaizdžiai nepagrįstas.

D. Dėl prašyme panaikinti ginčijamą dokumentą ir 2019 m. liepos 8 d. dokumentą nurodytų pagrindų ir teisinių argumentų

72. Apeliantas pakartoja pagrindus, kuriais rėmėsi grįsdamas prašymą panaikinti ginčijamą dokumentą ir 2019 m. liepos 8 d. dokumentą, motyvuodamas tuo, kad Bendrasis Teismas nepriėmė sprendimo dėl esmės.

73. Parlamentas tvirtina, kad šie pagrindai nepriimtini, nes jie nurodyti ne dėl skundžiamos nutarties, ir jie nereikšmingi, nes Bendrasis Teismas nepriėmė sprendimo dėl ieškinio esmės.

74. Kaip matyti iš apeliaciniame skunde apelianto pateiktų prašymų, jis Bendrojo Teismo prašo priimti sprendimą dėl prašymo panaikinti ginčijamą dokumentą ir 2019 m. liepos 8 d. dokumentą. Jeigu Teisingumo Teismas nuspręs panaikinti skundžiamą nutartį, reikia kelti klausimą dėl Teisingumo Teismo galimybės perimti bylą.

E. Dėl ieškinio pirmojoje instancijoje

75. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta, kad, jeigu Teisingumo Teismas panaikina Bendrojo Teismo sprendimą, jis gali arba pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti, arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui.

76. Šiuo atveju Teisingumo Teismas šioje bylos stadijoje negali priimti sprendimo dėl esmės dėl apelianto Bendrajame Teisme pareikšto ieškinio, nes pastarasis nusprendė tik dėl Parlamento pateikto nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo.

77. Tačiau Teisingumo Teismas turi reikiamą informaciją galutiniam sprendimui dėl šio nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo priimti [39].

78. Taigi Teisingumo Teismui siūlau nuspręsti, kad reikia atmesti tą nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą, pateiktą remiantis tuo, kad dėl ginčijamo dokumento negali būti pareikštas ieškinys dėl panaikinimo.

79. Todėl reikia grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad išnagrinėtų apelianto ieškinį dėl ginčijamo dokumento panaikinimo.

VII. Dėl bylinėjimosi išlaidų

80. Kadangi byla grąžinama Bendrajam Teismui, reikia atidėti apeliacinio proceso Teisingumo Teisme bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

VIII. Išvada

81. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui:

– Panaikinti 2020 m. liepos 3 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo nutartį *Falqui ir Poggiolini / Parlamentas* (T-347/19 ir T-348/19, nepaskelbta Rink., EU:T:2020:303) tiek, kiek ji susijusi su D. Poggiolini ieškiniu.

– Atmesti Bendrajame Teisme Europos Parlamento pateiktą D. Poggiolini ieškinio nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą.

[39] Žr. 2009 m. liepos 9 d. Sprendimą *3F / Komisija* (C-319/07 P, EU:C:2009:435, 98 punktas) ir 2011 m. spalio 13 d. Sprendimą *Deutsche Post ir Vokietija / Komisija* (C-463/10 P ir C-475/10 P, EU:C:2011:656, 78 punktas). Taip pat žr. 2019 m. vasario 28 d. Sprendimą *Taryba / Growth Energy ir Renewable Fuels Association* (C-465/16 P, EU:C:2019:155, 128 punktas).

– Grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad priimtų sprendimą dėl D. Poggiolini reikalavimo panaikinti 2019 m. balandžio 11 d. Europos Parlamento Generalinio finansų direktorato (GD) Parlamento narių užmokesčio ir socialinių teisių skyriaus vadovo raštą dėl jam mokamos pensijos dydžio pakeitimo 2019 m. sausio 1 d. įsigaliojus *Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati* (Deputatų rūmų prezidiumo tarnyba, Italija) Sprendimui Nr. 14/2018).

– Atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.